

அனாவரம் பாரக் வணேட்டிய ஒரு படம். இயல்பாக நாம் ஏற்றுக் கொண்ட, எம்மசைச் சுற்றிய வாழ்க்கையை இது புரட்டி போட்கின்றது. தன்னில் தாழ்ந்தவனை குற்றவாளியாகக் கும் எமது அறத்தையும், எமது மௌனங்களையும், வறும் அனுதாப உணர்வுகளையும் குற்றவாளி கண்ணில் நிறுத்தியிருக்கின்றது. இந்த வகையில் தமிழ் சினிமாவில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சினிமா, தன் கலை உணர்வுடன் அழகியலுடன் வெளிவந்திருக்கின்றது.

புதிய நடிகர்களைக் கொண்டு வெளியான இந்த சினிமா, வழமையான "அழகிய" மூகங்களாகக் கொண்ட மறே தட்டு வர்க்க கவர்ச்சி சார்ந்த அழகியல் இந்த படத்தில் கிடையாது. தனிமனிதன் சார்ந்து கதாநாயகத்தனத்தையெல்லாம், தனிமனிதன் சார்ந்த வில்லன் தனத்தையும் கடந்த, சமீக எதார்த்தம் சார்ந்த ஒரு படம். சமீகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வான் மீன்று பொருளாதார சமீகப் பிரிவினரின் வாழ்க்கையையும், அதற்குள்;ளான உறவுகளில் ஏற்படும் பரஸ்பர தாக்கங்களையெல்லாம் இன்றி வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றது இந்த சினிமா. இந்த சமீக அமைப்பில் மீன்று வர்க்கப் பிரிவுகள் எப்படி வாழ்கின்றன என்பது தொடங்கி, உயர் வர்க்கம் சார்ந்தவர்கள் அபிநிலை வர்க்கத்தையெல்லாம் எப்படி பயன்படுத்தி வாழ்வதுடன் எப்படி அவர்களை குற்றவாளியாகக் கின்றது என்பதை கலைத்தனத்துடன் எடுத்துக்காட்டி இருக்கின்றது.

மறே தட்டு வர்க்கம், நடுநிலை வர்க்கம்;,, அபிநிலை வர்க்கத்தின் நுகர்வு தொடங்கி அதன் பாலியல் உணர்வுகள் வரை, எப்படி எதனடிப்படையில் வறேபட்கின்றது என்பதையும், அதை அவர்கள் வெளிப்படுத்தும் விதத்தையும் எந்த மிகைப்படுத்தல் இன்றி சினிமாவாக்கி காட்டி இருக்கின்றது.

வாழ்க்கையை புரட்டிக் காட்டுவது மார்க்சியம் என்பதால், அதை ஒரு காட்சி மீலம் எந்த சமீகத் தொடர்புமின்றி வலிந்து மிகைப்படுத்திய குறைபாட்டைத் தாண்டி, வாழ்க்கையை அதன் எதார்த்தமே புரட்டிக் காட்டும் காட்சிகளாலானது இந்தச் சினிமா.

இந்த மனித வாழ்வுக்கு சமீகம் ஒரு பார்வையாளனாக, குற்றவாளியாக இருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஆளும் வர்க்கமும், அரசு இயந்திரமும் எப்படி இதனைச் சார்ந்து இயங்குகின்றது என்பதை, சினிமா என்ற கலைக்கு ஊடாக மிக அழகாகக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது. சட்டம், நீதி, அதிகாரம், அரசு.. எப்படி யாருக்குச் சவேசெய்கின்றது என்பதை, எதார்த்தமாக காட்சிப்படுத்தி இருக்கின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 17 June 2012 08:25 - Last Updated Sunday, 17 June 2012 08:30

மறுதளத்தில் வர்த்தகரீதியாக இந்த படத்தின் தோல்வி கட்ட, சமீபத்தின் குறைபாட்டுடன் தான் தொடங்குகின்றது.

1. பழக்கப்படுத்தப்பட்ட ரவூபித்தமான சினிமா கலாச்சாரத்தையும், அதன் ஆபாசத்தையும், அதன் கவர்ச்சி சார்ந்த அழகியலையும் கொண்டிராத காட்சிகள், அதையே சினிமாவாக ரசித்த ரசிகனுக்கு முன் இந்தப் படம் இயல்பாகவே அன்னியமாகிவிடுகின்றது.

2. சினிமாவை தன் வாழ்வாடாக வாழ்க்கையாக காணமுடியாத கனவுக் காட்சிக்குள் கட்டுண்டு போன சமீபத்தின் பொதுப்புத்தி கட்ட, இந்தப் படத்தை தோற்கடிக்கின்றது.

3. அன்றாட வாழ்வில் இதையே வாழ்வாக வாழ்க்கையாகக் கொண்ட பாத் திரங்களில் உயர்வர்க்கம் தன்கோணங்கித்தனமான பகட்டுத்தனமான வாழ்வியல் நெறிகள் இயல்பாக அம்பலமாவதால், இந்தச் சினிமாவை தன் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்துடன் அது சார்ந்த அதன் சமீப மலோண்மையுடன் இந்தப் படத்தை தோல்வியடையச் செய்கின்றனர்.

4. நடுத்தர வர்க்கம் தனக்கு இதற்கும் சம்பந்தமில்லாததாகக் காட்டி நடிக்கும் தன் சொந்த வசேம் மீலம், இதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பாக நடிக்கும் அற்ப புத்தியுடன் இதை தோற்கடிக்கின்றனர்.

5. அபிநிலை வர்க்கங்கள் தங்கள் வாழ்வு சார்ந்த இயல்பான இந்தத் துயரங்களை, சினிமாவாக மீளரசிப்பது என்பது சாத்தியமற்றது.

இப்படி இந்தச் சினிமா வர்த்தகரீதியாக தோற்கடிக்கும் சமீபப் பின்னணியில் தான் இந்த படத்தின் வற்றியும் அடங்கி இருக்கின்றது. சமீபப் பொறுப்புணர்வுடன் அணுகிய படம், அதே சமீபப் பொறுப்புணர்வுக்கு முன் வற்றி.

சினிமா தன் கலகைக் குரிய சமீப உள் ளடக்கத்தில் இந்த படம் வற்றிப்பெற்று இருக்கின்றது. இந்தக் காட்சிகள் யாரை வனென்று இருக்கின்றது என்பதில் தான், இதன் வற்றியே அடங்கி இருக்கின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 17 June 2012 08:25 - Last Updated Sunday, 17 June 2012 08:30

1.இந்த சமீக அமைப்பு பற்றி வகைபகுத்தனமாக வாழ்ந்தவர்களுக்கு, வாழ்பவர்களுக்கும் முன்னால் ஒரு அதிர்ச்சியை இது ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. வாழ்க்கைக் காட்சிகளைக் கொண்ட எதார்த்தம், அதன் பின்னான சமீக அவலத்தை ஒரு புள்ளியில் குவித்துக் காட்டி அதிர்வை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது.

2.சமீகம், அதன் உறுப்பினர் என்ற வகையில் இதற்கு உடந்தையாகவும், மௌனமாகவும் இருப்பதன் மூலம் உதவுகின்ற சூயசுற்ற உணர்வால் உந்தப்பட்டவர்கள், இந்தச் சமீகத்தை மாற்றி அமைக்கப் போடவணைபிய சமீகப் பொறுப்புணர்வை அவர்களுக்கு புகட்டி இருக்கின்றது.

3.அபிநிலை வர்க்கத்தை சார்ந்தவர்கள் தங்கள் அறியாமையால், இயலாமையால், அப்பாவித்தனத்தால் சுற்றவாளியாகப் படுக்கின்ற போது, தனிமனிதன் தன் சுற்றந்தபட்ச எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தக் கூடிய வகையில் வழிகாட்டி இருக்கின்றது.

இதனைவிட படத்தை பாருங்கள். வாழ்வதற்காக உழைப்பவர்கள் சந்திக்கின்ற அவலத்தையும் துயரத்தையும் மட்டுமின்றி நுகர்வதற்கான சுரண்டலையும் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றது. பொருள் பயன்பாட்டுக்கும் நுகர்வுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டையும், அதன் சுற்றத்தன்மையும் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றது. உழைத்து வாழும் இயல்பான வாழ்வின் உண்மையைத் தன்மையாகவும், இயல்பற்ற மற்றவர்களை ஏமாற்றி நுகர்ந்து வாழ்வதற்காக நடிக்வும் ஏமாற்றத்தனத்தை, அதன் எதார்த்த இயல்புடன் போட்டுடத்தை இருக்கின்றது. பெண்ணின் உணர்ச்சி சார்ந்த பாலியல் மீதான நுகர்வின் மலோதிகத்தையும், பெண்ணின் தற்காப்பு உணர்வையும் வர்க்க வேறுபாட்டுடன் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றது. விபச்சாரம், கஞ்சா தொடங்கி ஆபாசம் வரையான வர்க்க ரசிப்பை மட்டுமின்றி காதல் உழைப்பு, பணம், உதவி, மனிதாபிமானம் தொடர்பான வர்க்க ரீதியான அணுகுமுறையை முகத்தில் அடித்தாற் போல் சொல்லி இருக்கின்றது. வாழ்வதற்காகப் போராடுவது தான் வாழ்வின் கல்வி என்பதையும், கல்விக் கூடங்கள் எதனை எப்படி நுகர்வுக்கு ஏற்ப உற்பத்தி செய்கின்றது என்பதையும் காட்சியாகக் காட்டி இருக்கின்றது.

கலை மனித வாழ்க்கையைப் புரட்டிப் போடுவதற்கு தான். பணம் சம்பாதிக்கவும், மக்களை அடிமைப்படுத்துவதற்குமல்ல என்பதற்கு இந்த "வழக்கு எண் 18:9" என்ற சினிமா ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

